

Slovo!

Šéfredaktor:

Monika Bunčáková-2.B

Redakčná rada:

Radka Valovičová-Sexta
 Andrea Tittelová-Kvinta
 Jana Haganová-Prima
 Natália Rydzá-Prima
 Martina Šimorová-Sekunda
 Jana Stankovičová-Tercia
 Adela Petreová-Tercia
 Martin Bušo-Tercia
 Marián Miškovič-Kvarta
 Erik Nedorost- Kvarta
 Paulína Žákovicová-1.A
 Peter Kostelný-1.B bil
 Monika Vojteková-2.A bil

Pedagogická
spolupráca:

Mgr.Radoslava Nemčeková
 Mgr.Dana Uhríková

Adresa redakcie:

casopisslovo@zoznam.sk

Gymnázium M.R.Štefánika
 Športová 41
 91501 Nové Mesto nad
 Váhom

Cena:

20 Sk/výtlačok

Náklad:

100 kusov

Redakcia si vyhradzuje
 právo na jazykovú
 a štýlistickú korektúru
 príspevkov.

Mřížení čísel

4.- Pán prof. Zamoyski „na muške“

6./7. –Viedeň a Praha

12. –Anička Jurkovičová a Rock Fest

13./14./25. –Zasmejte sa nasilu!!!

16. –Otestujte sa a aj sa niečo dozviete

17./18./19. –Naše umelcové diela

Vaša poštiečka

1. Slovo to je fajn časopis, ktorý vzniká za ľažkej a krvopotnej práce niektorých gymnazistov. Potom nech nikto nefrifle, pretože toto je časopis, ktorý naozaj svojimi článkami informuje, radí a zabáva.
 Je to časopis, ktorý je svojim spôsobom

ÚPLNE JEDINÝÝÝÝÝÝÝÝ!!!

držím vám palceee:-))) Andrea

2. Znova som prečítał celý časopis, a musím uznáť, že v porovnaní s predchádzajúcimi ročníkmi ste sa z zdokonalili. I keď vždy je čo zlepšovať. Napr. Adá (stála redaktorka) by mohla písat kratšie články.

Čaute Tomáš

Pozn. redakcie: gymnazisti viac pište, lebo...

Napísali sme v predošom Slove a užívajú sa do fariez!

Vážení čitatelia nášho skvelého časopisu!
Celá redakčná rada si vás nesmierne váži, pretože nám zachovávate veľkú priazeň. Ďakujeme vám, že si Slovo kupujete, čitate ho, píšete nám vaše názory a reakcie na články i autorov. V minulom Slove bolo uverejnených veľa článkov, za čo patrí chvála všetkým prispievateľom i nášmu pedagogickému dozoru. Taktiež sa naša spolupráca rozrástla o bilingválov. Uverejnili sme i bonzáčika na p. prof. Barančinovú a dúfame, že Ondrej neutrpel žiadne poranenia, ako dôsledok mierne vtipného rozprávania o svojej mamine.

Ďalej by som vás chcela oboznámiť, že Radka Valovičová, ja - šéfka Monika Bunčáková a p. prof. Nemčeková sme sa zúčastnili na žurnalistickej diskusii v Starej Turej. Spolu sa nás dostavilo na miesto konania 15 škôl, čiže 15 školských časopisov bolo ohodnotených, porovnaných a radili nám známi publicisti. Boli to p. L. Pavlík a p. M. Kráľ. Rozoberali sme všetky stránky školských časopisov. Najdôležitejšou skutočnosťou na školských časopisoch je to, že vobec nejaký časopis vydávame, nech už má akúkoľvek formu, ved' všetko závisí od finančnej situácie školy a sponzorov. Tito odborníci na slovo vzali sledujú vývoj školských časopisov už dlhé roky a jednoznačne sa zhodli v jednom - úroveň študentskej práce veľmi stúpla. Naučili sme sa robiť lepšiu grafiku, sme originálni, pracujeme na výnímočnosti titulkov, článkov, rubrič...

Konečne sme dosiahli ustálenú štruktúru. Všetky časopisy, tak

ako aj ten nás, sa začínajú editoriálom alebo inak povedané úvodníkom. V Slove píšem editoriál ja, čiže šéfredaktor, ale na iných školách ho píše napr. riaditeľ, niektorý profesor či iný redaktor.

Súčasťou školského časopisu nie sú len veci, ktoré sa týkajú výhradne školy a diania na nej, ale i udalosti v okolí, rozhovory s ľuďmi, ktorí nenavštievujú naše gymnázium, ale pracujú v zaujímavej oblasti. V iných časopisoch fungujú aj intervieá s bývalými absolventmi školy. My takéto niečo zatial nemáme zaužívané, ale možno sa raz do toho pustíme.

P. Pavlík a p. Kráľ chválili citáty na spodnej časti strany a rozhovory

s profesormi, prípadne s ich ratolestami. To nám veľmi pomáha spoznať ľudí, ktorí nás učia. Na Slove si cenia aj to, že autori článkov sa pod svoje diela podpisujú a vieme napísať i kritiku, ak sa nám niečo nepáči a je oprávnená. Grafická úprava je tiež chvályhodná, stĺpcovanie textov je veľmi dobré.

Titulky majú čitateľa pritiahnúť, zaujať. Tým my dosiahneme, že si práve ten nás článok prečíta. Poradili nám, aby sme sa snažili v titulkoch využívať slovesá, ktoré vyjadria obsah článku.

Na mnohých školách je problém s organizáciou školského časopisu. Je veľmi dôležité, aby sa tvorcovia stretávali, rozoberali príspevky, diskutovali, radili sa, analyzovali, kontrolovali, pretože zloženie a vyrobenie jedného čísla časopisu je naozaj veľká námaha a ako sami odborníci povedali „vysoko organizovaný bordel“. Kým sa i vám dostane do rúk nové číslo Slova, redakčná rada má čo robiť.

Ak ťa chytil pracovný zápal, sadni si do kúta a počkaj.

Dalšou radosťou bol obsah článkov. Mali by v ňom byť všetky dostupné a hlavne pravdivé informácie, aby nedošlo k chybám, pretože v populárnych časopisoch vznikajú aj súdne spory najmä kvôli kritike. Treba si povedať svoj názor, ale zachovať si seriózny prístup, neprechovávať v sebe nenávist' či pointu, i keď pravda je krutá. Podmienkami pre fungovanie školského časopisu je aj spolupráca, ktorú nám zabezpečuje forma kružku na základe vzdelávacích poukazov. Problémom, samozrejme, zostáva financovanie, zvyšujú sa ceny za výtlačok, vsúvajú sa do časopisov reklamy, čo môže viest' až k zanikaniu článkov v dôsledku preplnenia reklamou. Pomôcť pri vydávaní môžu aj regionálne noviny, čo je ale v našom prípade nemožné, napriek tomu, sú školy, ktoré takto so svojím mestom spolupracujú. Súčasťou tejto besedy o časopisoch bolo aj odovzdávanie putovného pohára škole, ktorá vydáva najzaujímavejší časopis. Získala ho Stredná zdravotná škola z Trenčína, ktorej časopis obsahoval rôzne zaujímavé rubriky, ktoré p. Pavlík a p. Kráľ ocenili. Boli to priestory na gratulácie, rozhovory so zaujímavými i obyčajnými ľuďmi, galérie...

Táto diskusia nám veľa dala, niečo sme sa naučili, niečo už aj zabudli, ale podstatné je, že stále je čo vylepšovať a preto, ak má niekto z vás skvelé nápady, čakáme na ne a na vás! Pomôžte nám k tomu, aby sme o rok boli tí naj... my!!!

Dočítania

Moni

Už odišiel :(, ale rozhovor máte tu...

Určite ste si všimli, že sa náš profesorský zbor stihol na sice krátky čas, ale predsa, rozrást' o d'alšieho nového člena. Avšak tak rýchlo ako prišiel, tak rovnako rýchlo aj odišiel. A aj keď tu bol krátko, podľa nepísaného zákona, musia prejsť všetci nováčikovia našim malým výsluchom. Pripravení? Predstavujem Vám pána profesora Zámoyského tak, ako ho nepoznáte!

P.S. Keby ste videli aký bol šťastný, keď zistil, že to vyjde až potom, ako odíde... ☺

Čo Vás priviedlo práve k nám, na našu školu?

V júni 2005 som skončil v Dubnici nad Váhom na tamojšom gymnáziu a zamestnal som sa v jednej súkromnej firme. Žiaľ, nepodarilo sa mi nájsť učiteľské miesto, hoci som si poslal nejaké žiadosti na konkrétné školy. No a v januári 2006 sa so mnou skontaktovalo vedenie GMRŠ s ponukou, ktorú som prijal.

Prijali Vás noví kolegovia a hlavne študenti?

Čo sa týka prijatia zo strany kolegov, tak myslím, že som s tým nemal žiadne problémy, mnohí ma kedysi učili, myslím, že z ich strany bolo a všetko je v najlepšom poriadku a čo sa týka študentov, môj názor je podobný, ale to by bola skôr otázka na študentov GMRŠ – je potrebné sa spýtať ich.

Ako by ste zhodnotili vedomosti našich študentov?

No, problém vedomostí môžem zhodnotiť, alebo skôr porovnať s gymnáziom, kde som pôsobil pred rokom. Takže, vedomosti

študentov na GMRŠ sú na vyššej úrovni jednak v príprave na jednotlivé (DEJ a NOS) hodiny a jednak v snahe zapájať sa do vyučovania. Je tu väčšia chut' sa učiť zo strany študentov, ich správanie... (Pozn.red. Je to o Vás, dobre čitate... ☺)

„Bonznite“ nám na seba nejaké prehrešky...

Hm, ťažká otázka, ani neviem, kde by som ju začal, mám rád čokoládu, zmrzlinu a PC.

Čo rád robíte vo voľnom čase?

No, hrám sa s PC a podobnou technikou – domáce kino, rád leňoším...

Pozeráte programy typu reality show alebo sa im vyhýbate?

Nie, v podstate sa tomu nevyhýbam, rád si pozriem niečo nové a ak je to hodnotné, nie je v tom problém, no v súčasnosti ma tieto programy už nelákajú.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

No neviem, či je to dnes zaujímavé, viete, názory mladého človeka sa časom menia a ja som mal asi to šťastie, že som si aj napriek rodičom vybral také zamestnanie – povolanie, po ktorom som túžil už ako malý chlapec.

Máte nejaké krédo, podľa ktorého sa riadite?

Áno, jedno mám, aj keď som ho skôr prevzal, ako vymyslel: „Správať sa celý život tak, aby som nemusel nikdy ľutovať ani jeden deň svojho života“.

Veríte horoskopom?

Nie sú pre mňa podstatné, nezaoberám sa nimi.

Ako by ste sa charakterizovali jednou vetou?

No, jednoduchšiu otázočku by ste nemali? Myslím, že sa to ani nedá, naozaj neviem na túto otázku odpovedať. Ale možno by to lepšie vedel niekto iný...

Radka

A na záver je tu pre Vás všetkých odkaz od vyššie menovaného pána profesora:

„Veľmi pekne Vám d'akujem, že som sa mal možnosť s Vami stretnúť. Myslím, že mi budete chýbať, ale život je už taký, s tým sa treba vyrovnáť. Želám všetkým veľa úspechov v osobnom živote, v škole, aby ste mali čo najlepšie výsledky ku svojej spokojnosti a spokojnosti svojich rodičov a známych!“

S pozdravom p. p. Zámoyskí

Len príroda vie, čo chce...nikdy nežartuje

Sediet' pod rozkvetnutou čerešňou a rozmýšľať nad nenaplnenou láskou, alebo možno len sa ponoriť do ríše fantázie, ktorej skutočné obrazy sa vynárajú na papieri v podobe veršov, či viet... Len takito ľudia mohli byť dňa 28. 04. 2006 ocenení vo výstavnom salóniku MsKS za najlepšie básne a prózu... Náš majestát gymnázia sa opäť predviedol v plnej paráde, ale nepredchádzajme, pred všetkou tou našou slávou sa odohralo ešte veľa príhovorov, rád nám malým- veľkým čitateľom, básnikom a odznelo veľa básní a prózy.

Súťaž bola organizovaná za spolupráce s Mestskou knižnicou L. Riznera

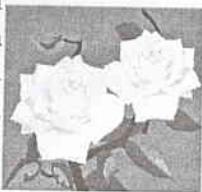
v Novom Meste nad Váhom, ktorá aj tento rok udelila ceny za najlepšieho čitateľa roka (na tretom mieste skončil aj náš žiak z tercie Igor Mego, gratulujeme:) a neskôr nasledovali už prozaici a básnici. Tento rok sme v porote privítali aj slávneho pána spisovateľa (slovenského autora mnohých diel) Rudolfa Dobiáša. A začíname s vyhodnotením... Súťažiaci boli rozdelení do kategórií podľa veku.

V kategórii SŠ - za prózu sa dostalo ocenenie aj našej slečne šéfredaktorke

Monike

Bunčákovej, ktorá si odnesla pekné 2. miesto, ale aj študentke 2.C Marcele

Mrekajovej, ktorá zaujala prvenstvo v tejto kategórii. Dostávame sa pomaly k romantickej poézii, kde tretie

miesto si odnesli dve naše študentky, slečna z 3.C Veronika Atalovičová a aj moja maličkost' (študentka z kvinty Andrea Tittelová). Podľme na dôležitejšie miesta, v tejto kategórii sa opäť krásne tentokrát druhé miesto ušlo 3.C Atalovičovej Veronike, a prvenstvo zaujal nás pán redaktor, študent 3.C Peter Gašparík. Potom nasledovalo ocenenie ľudí, ktorí už aj majú svoje roky, ale písat' sa nehanbia (nie ako vy milí gymnazisti, ktorí nám do nášho školského časopisu ani šplechmi neprispejete), a ktorí za svoje diela boli patrične aj ocenení. A čo bolo ďalej? Ďalej už sme sa len pekne pofotili a pripravili perá na ďalšie romány, eseje, či verše...

Pozn. Gratulujeme! V budúcom čísle uviedieme víťazné práce.

Ad'a

„Slovo básnikovo, je zlomok jeho života“

P. O. Hviezdoslav

Mečiar v akcii

28.apríla sa v MsKS v Novom Meste nad Váhom uskutočnilo stretnutie starších študentov stredných škôl (potenciálnych voličov) so štyrmi zástupcami Ludovej strany - HZDS na čele s jej predsedom Vladimirom Mečiarom.

Na úvod pán predseda povedal príhovor, v ktorom spomenul celý vývoj spisovnej slovenčiny od dôb Cyrila a Metoda, cez štúrovcov až po súčasnosť, kedy je slovenčina uznaným rokovacím jazykom v Európskom parlamente.

Potom sa snažil vysvetliť, aké je dôležité voliť a ozrejmil aj úlohu parlamentu a vlády, ktorá je od neho odvodená. Nezabudol objasniť ani význam Europarlamentu a Európskej únie a poukázal aj na zákony, ktoré obmedzujú voľný pohyb niektorých profesii na pracovnom trhu v tomto spoločenstve.

Po príhovore sa začala diskusia, v ktorej sa študenti mohli pýtať na problémy súčasnosti a plány Ludovej strany - HZDS do budúcnosti. Otázok bolo viac ako sa čakalo a pán Mečiar neodpovedal takmer na žiadnu z nich priamo. Vždy sa nejakou okľukou odpovedi vyhol, pričom nezabudol zavtipkovať. Beseda sa predĺžila o 20 minút, než sa predpokladalo.

A tak ak študentov nehrial pocit z príjemne strávenej hodiny a pol, ani zo žiarivého úsmevu Vladimíra Mečiara, ktorý vyčaril pri odchode zo zadného okna svojho auta, mohli byť radi, že sa aspoň uliali z vyučovacieho procesu. Majka

Kto hnieže zaživa, ušetrí si prácu po smrti.

Naše milé opäť

gymnázium s hlavnou organizátorkou pani profesorkou Hradilekovou pre nás študentov pripravilo výlet do hlavného mesta Rakúska – Viedne a do nedalekého Schönbrunnu.

Šťastlivcov tvorených z pestrej zmesi študentov prvých, druhých a tretích ročníkov, čakal ráno 12. mája pred školou autobus, aby ich odviezol do metropoly nášho susedného štátu. Niektorí sa tešili na zámok cisárovnej Sissi, iní na ZOO a záhrady, ktoré ho obklopovali a ženské osadenstvo najmä na možnosť nákupov.

Prvá zaujímavosť, ktorú sme mali možnosť vidieť bol Unterwasserhaus – dom so zvláštnymi, asymetrickými oknami, pričom z niektorých priamo z vnútra vyrastali stromy. Odtiaľ sme sa presunuli na námestie pred Stefanskou Dom, kde sme sa rozdelili na dve skupiny. Jedna si šla poobzerať pamiatky, ku ktorým nám p. prof. Beňačková a Hradileková podali výklad, a druhá sa rozbehla do

okolitých obchodov. Po skončení rozchodu sme sa dostavili na miesto, kde nás mal čakať autobus, no ten nechodil a nechodil... Po telefonáte s vodičom sme sa dozvedeli, že nás najskôr čakal úplne niekde inde, než bolo dohodnuté, a potom uviazol v dopravnej zápche. Keď sme po polhodine prešlapovania konečne do autobusu nastúpili, ešte sme netušili, že pán vodič, ktorý už dva roky neboli vo Viedni, nebude vedieť nájsť cestu do Schönbrunnu (to nie je výčitka, naopak, boli sme radi, že sme vôbec šli, lebo predtým objednaný autobus sa tri dni pred výletom pokazil). Keď sme po vyššej hodinovej okružnej jazde (niektoré cesty sme absolvovali trikrát) dorazili na miesto určenia, šťastní, ale aj trocha nahnevani sme sa rozprchli do zámku a jeho areálu. 90 minút určených na

prehliadku bolo skutočne málo, a tak každý z nás mohol obdivovať iba jedno miesto. Kto sa rozhadol pre zámok, obdivoval nádherné zdobené izby a tanečnú sál s množstvom zrkadiel, jedinci prechádzajúci sa po záhradách sa kochali nádhernými fontánami a my, čo sme sa rozhodli navštíviť najstaršiu ZOO v Európe sme sa rozplývali najmä nad koalami, pandami a nádhernými vodnými živočichmi. Zo Schönbrunnu sme sa odviezli do obchodného domu, odkiaľ sme vychádzali obťažkaní rakúskymi čokoládami a prítomné dámy aj kusmi oblečenia či bižutérie. To, že sme namiesto plánovaného odchodu, ktorý mal byť o piatej, odchádzali až o trištvrté na sedem takmer nikomu nevadilo, ved' sme prežili ďalší príjemný deň a odnesli sme si pekné spomienky.

Deň narcisov

narcisov. S varovaním, že po tomto svete chodí veľa všelijakých ľudí, sme vyrazili do ulíc, okolitých škôl, obchodov, na námestie a sídliská rozdávať tieto malé žlté kvietky. Reakcie ľudí na našu otázku, či nechcú narcis, boli skutočne rôznorodé. Od niektorých sme sa dočkali odpovede, že nemali výplatu, dôchodok, prípadne, že idú od lekára či z lekárne, kde nechali veľa peňazí, pričom sme si vypočuli dlhý monológ o slovenskom zdravotníctve, alebo nás poslali rovno ... na ministerstvo.

Niekedy ani niečo pohľade na alebo Samozrejme, negatívne, ktorí len čo

niebolo treba, aby sme vôbec povedali a ľudia sa pri našu pokladničku odvrátili „záhadne“ pridali do kroku. nie všetci sa zachovali práve naopak, množstvo ľudí, nás uvideli, vytiahli peniaze a kvietok ani nechceli, aby nám mohlo prispieť čo najviac ľudí. Ba kvôli nám bežali cez pol námestia, či zišli z bicykla a s veľkým úsmevom nám prispeli dokonca aj tisíckorunáčkou. 7.apríl bol krásnou ukážkou ľudských charakterov a vzájomnej solidarity, ktorá, chvalabohu, z tohto sveta ešte nevymizla, a preto všetkým, ktorí ste sa zapojili, chcem vyslovíť **velké poděkování**, pretože aj vďaka Vám sme v Novom Meste nad Váhom vyzbierali 32 847 Sk a celkový výťažok z tejto akcie je neuveriteľných 18 373517 Sk.

Majka

Zdravie je dobro, o ktorom nevieme, kým ho nestratíme. Walther

Tak ako minulý rok, aj teraz sme mali možnosť íst' na nejaký poznávací zájazd. Na rozdiel od toho minuloročného, kedy sme spoznávali kraj susedov Poliakov, tento rok to bolo o kúsok vedľa, a to priamo v Čechách. Smer cesty – Praha.

Síce cesta trvala podstatne dlhšie, ako sme očakávali, pretože sme to „sekli“ skratkou cez Bratislavu, ale to nám neubralo na nálade. Po príchode do Prahy sme vystúpili priamo na Hlavnom nádraží, kde ako prvá atrakcia boli „hašišáci“, ktorých také početné množstvo vidite málokde. Naša ďalšia cesta viedla k národnej galérii a hned' potom, ako sa urobilo pári záberov na pamiatku, sme dostali vytužený rozchod.

A to priamo na Václavskom námestí. Pravdu povediac, čakala som viac od toho slávneho „Václaváku“, ktorý Česi tak často spomínajú a ospevujú...

Ale to je len môj osobný dojem! Potom sme opäť obdivovali krásy Prahy až tak, že naše nohy začali sabotovať a všetci sme sa už nemohli

dočkať večere, ktorá na nás čakala v jednej pražskej reštaurácii. Ani si neviete predstaviť tie rôzne poznámky typu: „Prečo oni majú polievku skôr ako my?“ a pod. A tá úľava pre nohy! Ten kúsok, čo sme si museli odšlapať peši k autobusu, už všetci zvládli s vidinou sedenia a očakávania, aký bude náš hotel. Síce vypadal ako študentská ubytovňa, ale vraj mal aj nejaké hviezdičky... Na prespanie, dobitie bateriek a hlavne na to, aby sme sa hned' po raňajkách mohli vybrať objavovať ďalšie krásy českej metropoly určite stačil. Milý pán sprievodca nás previedol opäť po Karlovom moste, ukázal nám krásne Hradčany, spravili sme si menšiu prechádzku po Zlatej uličke, navštívili sme jedno z múzeí voskových figurín... Program bol dosť nabitý, ale vždy sa tam našlo nejaké to miesto na malý rozchod. Znovu som sa presvedčila o tom, že naši „najbližší“ susedia nám veľmi nerozumejú, čo je dosť zarážajúce, prihliadnuc na to, že sme boli kedysi jeden štát... Po nakúpení suvenírov a podobných maličkostí nás čakala posledná veľká atrakcia. Boli sme sa povoziť metrom. To aby sme vedeli, čo to bude, ked' to aj u nás bude ☺ Bola to veľmi zaujímavá jazda, pretože do cieľa našej cesty sme museli prestupovať. Viete si predstaviť ten adrenalín, hlavne, ak by niekto nestihol nastúpiť alebo vystúpiť... Zážitok to bol však veliký a ja si ani neviem predstaviť iné ukončenie tohto super výletu, ako týmto spôsobom. Aj počasie bolo super. Ešte stále mám živo v pamäti to minuloročné Poľsko, ked' bola zima a pršalo. Teraz nám to Praha vynahradila. Tí, čo sa rozhodli neísť na tento výlet, môžu banovať. Naozaj je za čím. A to Vám nepoviem len ja...

Tak dúfajme, že budúci školský rok príde p. prof. Ševčíková s p. prof. Uhríkovou (ktoré boli výborným dozorom!) s podobným super nápadom, ako sa na chvíľu odreagovať a zároveň sa aj niečo naučiť a spoznať. Zhrnutie jednou vetou: Bol to výlet, ktorý stál za to!!!

Radka

P.S. Vy minuloroční, viete o tom, že naša super fotka je v reklamnom katalógu cestovky, ktorou sme

išli? Neveríte? Tak uveríte! Akí sme len slávni... ☺

Ked' spojíme našu temnú minulosť s našou svetlou budúcnosťou, dostaneme túto našu sivú súčasnosť'.

Školenie- MLÁDEŽNÍCKE VÝMENY- AKCIA 1

Poznáte ten pocit, keď ste obklopení len skvelými ľuďmi, plnými dobrej nálady, milého úsmevu napriek ich neľahkým okolnostiam v živote. Okolo vás štebotajú vtáčiky a po hladine Zelenej vody, v ktorej blízkosti sa naše školenie uskutočnilo, pomaly trénujú svalnatí kajakári. Izby plné mladých Európanov, príjemný personál, ale aj teplé slnko a super počasie... Hmmm.

Práve som sa vám v krátkosti snažila opísť naše úžasné trojdňové školenie na tému : „Mládežnícke výmeny- AKCIA I“. Školenie, ktoré malo upevniť naše postavenie pre všetkých mladých ľudí, ktorí nie vždy majú rovnaké šance na zrealizovanie svojich plánov a nápadov. V našej skupine nebola len hŕba všetkých školákov, ktorí majú všetko pred sebou, chcú sa uliať z vyučovania- TO NIE, ale ľudí, ktorí svojou prítomnosťou obohatili náš program. Mladí ľudia z osvetového centra Rómov stredného Považia. Ale aj úžasní študenti z Púchova, ktorí prišli aj so svojou školiteľkou Dáškou (riaditeľka CVČ v Púchove), ktorí to tiež v živote nemali na ružiach ustlané a aj napriek tomu by naše školenie bez nich bolo smutné, bez života!

Všetko sa nám začalo vo štvrtok, dňa 11.05. 2006, kedy sa už všetci okolo desiatej

stretávame pred hotelovým komplexom Perla na Zelenej vode. Naši školitelia prífrčali za nami a všetkých dvadsať mladých ľudí bez predskrov a bez bariér v komunikácii, či v spoločnom

rozhodovaní, sa spoločne presúva do školiteľskej miestnosti v suteréne hotela, BRRR- taká zima a vonku také teplo. ☺

Interkultúrne dialógy, zoznamovacie hry, stavanie vežičiek z papiera, kde máte všetky štyri skupiny naozaj komunikovať medzi sebou bez rozdielov sociálnych či ľudských. Popoludní sme si

všetci chvíľku oddýchli na teplom slniečku, kde sa naše vzťahy ešte viac zlepšili. Hor sa do práce a ešte lepšie komunikácie!

To sme ešte nevedeli, ako hlboko sa i obyčajnou hrou zahĺbime do samých seba.

Derdíani, naša školiteľská hra (spájala kultúru dvoch krajín Derdie

a inžinierov.-) a zároveň nás „učila spoznávať rozličné kultúry“, ich postavenie v bežnom živote, pri komunikácii. Prípravy rôznych tradičných nápojov, dokonca i báseň, to všetko bolo v rámci prezentovania odlišnej kultúry. Táto hra zanechala v mnohých ľuďoch silné emócie, pocity viny (pretože sa nám komunikáciou s inžiniermi nepodarilo si nič vynútiť, či vyprosit). Po tejto našej emotívnej hre sme si všetci potichu posadali a počúvali príjemne naladených školiteľov, ako nám pekne a jasne približujú program, ktorý má spojiť mladých ľudí a naučiť ich nájsť si miesto v živote aj v Európskej únii, o programe Mládež. Čo by to bolo ale za akciu, keby sme si všetci nenašli cestu k sebe, aký je rozdiel medzi

človekom z rómskej menšiny a belochom, či mladým človekom z detského domova, alebo z poriadnej rodiny? NA NAŠOM ŠKOLENÍ ŽIADNY!! Hviezdičky, mesiačik, vodička a športy. Ach, aká krásna romantika v kruhu všetkých nás zúčastnených, žiadne skupinkovanie a to všetko pekne až do neskorých nočných hodín... Nie sen, ale realita tohto školenia!!

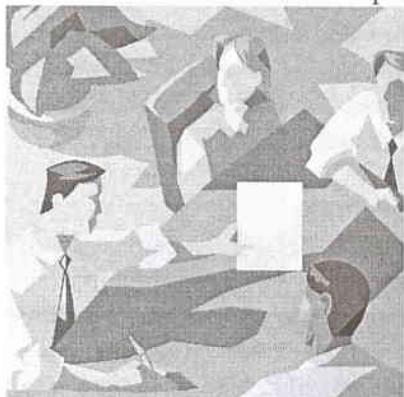
Rozlepené očká vo všetkých izbách v piatok 12.05.2006, hlavy plné múdrosti už z prvého dňa a po teplých raňajkách opäť do našej „interkultúrnej chladničky“- školiacej miestnosti, v ktorej s nami už posledné dopoludnie bola aj naša členka, Dáška, ktorá nám všetkým dokázala vyčariť úsmev na tvári.

Každý poctivo vypracoval svoje zadanie skupiny: ako získať nové finančné prostriedky aj z iných zdrojov, alebo ako správne propagovať náš projekt. To bola teda zábava na terase hotela, kde si ostatní turisti popijali rannú kávičku, sme natiahli naše plagáty, vytiahli fixky a lepidlá a vyžiadali také financie žeby nám bol ochotný prispieť naozaj každý. ☺ Šťastní po úspešnej prezentácii našich cieľov sme sa už trošinku aj tešili na obed, pretože po poriadnej robote sme už aj vyhľadli.

Ale to sme ešte nevedeli, ako nás vyštává to krásne počasie + poobedná až večerná „makačka“ na našom vlastnom projekte.

Korektné dohodnúť s partnermi, kol'ko dostaneme pri

bilaterálnych, trilaterálnych výmenách, či ako to funguje s financiami pri multilaterálnych výmenách. A už sme len dostali formuláre, a samozrejme, nebol to nejaký zdrap papiera, ale skoro osem stranový formulár, ktorý má nesmierne dôležitosť. Ak chcete čosi zrealizovať. Hor sa do práce! Je t'ažké opísať to úžasné očakávanie v očiach mladých ľudí z problémových sociálnych oblastí, alebo aj v očiach mladých ľudí, ktorí len ešte snívajú o ich projekte a majú úžasné nápady a myšlienky, aj napriek ich zlej sociálnej situácii, pretože práve tí sú v programe zvýhodnení. Je to úžasné, pretože títo mladí ľudia sú sice veľmi diskriminovaní, ale

nesmierne šikovní a nápadití! Vtáky spievajú a školáci robia na vlastnom projekte. Terasy, balkóny izieb, či pochmúrne útroby hotelu, to všetko sa stalo miestom na našu aktívnu činnosť na projekte.

Niektorým z nás sa neskôr v noci, alebo ráno o eurách aj snívalo. ☺ Takže si predstavte, s akou chutou sme sa všetci do toho pustili!

Predstaviť si túto robotu je až neuveriteľné, ale aspoň sme zistili, kol'ko práce nám naše plány dajú zabrat', pokým ich zrealizujeme a budeme sa môcť vypekať napríklad aj na takej talianskej pláži. Slnko praží a podaktori obyvatelia hotela sa pekne opaľujú na balkónoch, ale my makáme, pretože na zrealizovanie skvelej myšlienky nastačí ani hodina, ani dve!

Čas utekal a po piatich hodinách už je hotový projekt. To bolo roboty, ale za to všetko to stalo! Všetkým našim školiteľom sa darilo interkultúrne nás učiť. Aj my sme sa vzdelávali, pomocou

rôznych hier, ktoré nám dali aj možnosť pozerať na ľudí s inými podmienkami pre život, pomocou krátkych filmov, kde sme získali ďalšiu motiváciu do prípravy projektu, ale šport a voľný čas napr. na futbale, ktorý nás naozaj spojil, športovcov i nás školiacich.

V sobotu - rozlúčenie a prezentácia našich kreatívnych nápadov a projektov. Tam sme sa neškolili, ale učili počúvať jeden druhého, dokázať prijať konstruktívnu kritiku, ktorá nás posunula omnoho ďalej ako len samé chvály!

Nejednému z nás sa veru zaleskla slza v oku pri poslednom našom spoločnom obedu, v spoločnosti takých skvelých ľudí!

Nikto učený z neba nespadol! Dokázať však realizovať svoj nápad a vytvoriť z neho projekt, to sa musí človek aspoň troška priučiť. Počas týchto troch našich školiacich dní sme si čosi nášli do hláv, ale spoznali aj skvelých ľudí, našich školiteľov: Katku, Daniela a Silviu Štefánikovú. Vytvorili novú, alebo splnili filozofiu programu Mládež, filozofiu nás mladých ľudí, bolo to super školenie, takých môže ešte byť!!!!!!

UPOZORNENIE!!!

Uvidíme, či budeme tento rok behať, ale niečo sa predsa len chystá a to OLYMPIÁDA Gymnázia M.R. Štefánika, na ktorej budete mať určite dosť možností si nielen zabehnúť, ale aj zahráť si volejbal, basketbal, na našom novom vonkajšom ihrisku, stolný tenis, skočiť ako žabiak do piesku a smiať sa vám nebude nikto, pretože nám pôjde najmä o zábavu!!!

Posledný júnový týždeň sa tešte a kto by náhodou predsa len mal problém so športovou aktivitou, tak pobrať do rúk všetky digitály a fotíme, kamerujeme !!! ☺

Ad'a

Nehádž flintu do žita. Ked' bude žatva, aj tak sa nájde.

Pracovné prázdniny alias super brigády

Určite pomerne každý z Vás už pomaly v zime uvažuje o tom, že by sa mu v lete bodla nejaká tá brigáda. Či už snívaš o nových korčuliach, bicykli, či počítači, vždy to bude jedno, hlavne, že máš prácu a „prachy“. Nie vždy to však dopadne práve tak, ako by si mnohí z nás predstavovali. Vidina „tučného“ zisku je zrazu ta-tam a tá nekonečná únava by prijala skôr začiatok prázdnin ako smutneznámy koniec. Možno to niekedy nie je až také hrozné, možno máš práve ty šťastie na tú lepšiu, avšak stále je tu to možno... Z vlastnej skúsenosti viem, že práca z ľudmi je asi z tých najhorších zamestnaní, aké len môžu byť. Mat' to šťastie napr. predávať v obchode, nie je až také šťastie. Kto to skúsil, vie, o čom hovorím. V tomto prípade sa len potvrdzuje pravidlo, že „100 ľudí - 100 chutí...“. Keď jedna babka chce

niečo aj v prípade, že jej 10-krát povieš, že to nemáte, vie riadne zdvihnuť adrenalín, a už vtedy uvažuješ nad tým, či Ti to bolo treba. Ale keď aj to by sa zišlo, aj to...

Ak sa Ti náhodou podarilo nájsť niečo tak super, čo by sa prácou ani nedalo nazvať, daj vediet!!! Odmenou bude tiché spolupracovanie, ved' keď budeš unavený/á, aby som Ťa mohla zaskočiť...☺

Tak čo, už si si našiel/a nejakú brigádu? Myslís, že to bude stáť za to? Alebo si myslís, že radšej by si mohol zostať doma, pokial' robiť nemusíš? Skúsiš to, alebo si pomyslís, že všade dobre, dome najlepšie? Ved' stačí napísat' Ježíškovi, v decembri poslúchať, a možno by niečo išlo aj bez brigády...☺

Ale nič sa nevyrovňá veselým zážitkom, o ktoré určite nebude núdza ani v tom najnudnejšom „zamestnaní“. Či už budeš

umývať okná na benzínovej pumpe, alebo pomáhať v rodine firme, ved' sranka musí byť, aj keď je najhorsie, no nie?☺

Ak sa však niekto rozhodol, že radšej bude doma, alebo sa mu žiadna brigáda nájsť nepodarila, určite zažije aj on niečo super, čo mu môžu ostatní len závidieť... Dúfam, že aj toto leto sa Vám zapíše do pamäti ako vydarené a že si ho každý užije!!! A keďže teraz sa hodí povedať, že pekné prázdniny, želám vám všetkým také prázdniny, ktoré budú stáť za to!!!

Radka

P. S.: To je len môj názor a pohľad na vec. V prípade akéhokoľvek nedorozumenia sa ospravedlňujem!!!

Program Mládež! Určite ste už, naši gymnaziisti, čo-to o tomto úžasnom programe počuli. Áno, správne máte pravdu, bol vytvorený Európskou

komunitou za koordinácie šikovnej autorky, pedagóga, iniciátora

Mládežnícka výmena, workshop Európsky Dom

únio pre potreby mládeže a financovanie projektov a mládežníckych aktivít, ktoré majú študentom a mladým ľuďom upevniť ich postavenie v Európe a spoznať formou medzinárodných výmen kultúru iných krajín sveta. Stačí, ak ste len troška aktívni a chcete niečo vyskúsať, tak sa pokúsíte s niekym schopným vypracovať projekt, ktorý bude zaujímať najmä vás. Je samozrejmé, že vám asi úsilie na niečom takomto znemožní návštevu poriadnej disky, ale nebojte, všetko sa vám to neskôr vráti! O tom návratre som sa mala možnosť presvedčiť trošička aj ja.

Jeden z projektov, na ktorom sa aj moja maličkosť zúčastnila, bol organizovaný rómskou

mládežníckych iniciatív, týkajúcich sa postavenia rómskych komunit v Európe, Janette Mazíniovou. Projekt niesol veľmi zaujímavý názov „Európsky dom“ a skladal sa z viacerých bodov, jedným z nich bol aj workshop (akcia zahrnutá väčšinou v každom podobnom projekte, ktorá sa skladá z diskusií, ankiet na tému projektu). Moja účasť na tomto workshopu sa začala odvíjať od momentu, keď som sa stretla so študentkou 3. D, Zuzkou Michalcovou, ktorá mi ponúkla možnosť zúčastiť sa na tomto workshopu. Spolu s jeho organizátorom Milošom Ondrášikom zo SEPTIMY sme si pekne precvičili angličtinu pri nakrúcaní malého video záznamu k tejto téme (pozostával z ankety s našimi študentmi). Výborná spolupráca našich spolužiakov bola len malým

náznakom vynikajúcej nálady v prvý deň mládežníckej výmeny.

12. 4. 2006 mal celý projekt vypuknúť slávostným otvorením na

4. základnej škole. Odbila deviata hodina a pomaly sa v jedálni základnej školy začali napíňať stoličky ľudmi z rôznych kútov sveta (Malta, Litva, Holandsko, Taliansko, Česká republika).

Unavení mladí ľudia, ktorí len pred pár hodinami navštívili naše krásne Slovensko sa pomaly spamätávali a zobúdzali z neskorého príchodu na Zelenú vodu (kde boli ubytovaní) a veľmi milo sa s nami zvitali. Moja účasť na takomto workshope bola po prvýkrát, a preto nasledovalo najprv i zoznamenie s Janette a neskôr so všetkými tými ľudmi z projektu a s „našimi“ cudzincami. Po spoločnom tlmočení s Milošom všetkých príhovorov sme si „vychytali“ päť veľmi milých mladých ľudí na diskusiu, ktorá už mala prebiehať v našom gymnáziu. Mathew a Teressa z Malty, Liana a Ed z Litvy a Alex z Talianska sa stali pútnikmi našim mestom. Po exkurzii námestím, kde sa niektorí čudovali nad našimi autami, alebo značkami na prechodoch pri školách, sme sa nakoniec v dobrej nálade dostali k nám do školy. Už nás čakala hŕba žiakov z nášho GMRŠ. Neminula nás chvála nášho dvora a budovy! ☺. Na učebni číslo jeden (estetika, etika) sme sa pekne všetci zhromaždili, prišla aj naša slávna televízia Pohoda a diskusia sa začala! Najprv sme sa všetci pekne zahrali jednu veľm zaujímavú slovnú hru, pod vedením Miloša, potom nasledovali témy na dialógy- bývanie,

kultúra, národné športy, jedlo, tradície a rómska otázka, to bola téma číslo jeden! Od Alexa, ktorý nás navštívil zo Sardínie, sme sa dozvedeli, že talianský národný šport nie je ani surfovanie na vlnách, ani futbal, či niečo podobné, ale je to utekanie z barov kvôli nezaplateniu vstupného... Naša beseda trvala skoro dve hodiny. Potom nasledovalo hlasné „Goodbye“. Vydali sme sa na cestu späť. Po ceste ešte nasledovala návšteva zmenárne a príjemný pohec so všetkými piatimi, prechádzaním po našich veľkých „avenues“. Popri tom sme sa navzájom naučili zopár slovíčok vo všetkých národných jazykoch (litvansky☺).

V škole sme si vychutnali veľmi dobrý obedík, (niektorí pani kuchárkam aj po slovensky podčakovali), potom som už aj ja som musela dať všetkým „Goodbye“, pretože tu sa moja účasť na tomto skvelom workshope skončila. Rozlúčili sme sa, podčakovali si navzájom a naši návštevníci sa pomaly taxíkmi odobrali do hotela Perla na Zelenej vode, kde ich už neskôr čakal iný program. Účasť na tejto akcii mi toho dala naozaj pomerne veľa - za taký krátky čas, akým boli štyri hodiny, najmä po jazykovej stránke, ale aj v iných ohľadoch. Zistila som, že aj keď sa bojite, alebo (ako v mojom prípade) ste len pred chvíľou dosiahli potrebný vek na organizáciu takéhoto projektu, stačí sa len spoznať s takými skvelými ľuďmi a dvere do tohto sveta sú vám poodchýlené. Netreba sa báť a skúsiť takéto niečo, ak sa vám dá, pretože sedieť a „čumieť do blba“ ešte nikomu nič osožné neprinieslo!

A big greeting for everybody in Latvia, Malta, Niederlanden, Italy and Czech, too!

Ad'a

„Nedovol, aby ťa strach z prehry vyradil z hry...“

V jednom nemenovanom americkom filme, ktorý som nedávno videla, ma upútala táto zaujímavá som si úplne neuvedomovala prišlo mi to ako niečo, na čom sa filmu. Potom som však to týka tak mňa, ako aj všetkých Nezávisle na to mi o pár dní známy, že nedokážem niečo bojím výsledku. Že len ten, kto som sa začala bližšie zaoberať tými „filmovými slovami“. Čo ak je to pravda? Čo ak má aj on pravdu? Možno som sa naozaj bála, ako by to skončilo. A možno to ani nebolo oprávnené. Ved' kedy bude lepšia príležitosť riskovať ako práve teraz, pokial' mám ešte veľa príležitostí na to, aby som to v prípade neúspechu napravila? A čo ak by to naozaj vyšlo? Odpoved' na túto otázku už asi nedostanem, a to ma prinútilo konáť viac spontánne. Ved' už len staré známe

myslienka. Najprv význam oných slov, má odvíjať pointa pochopila, že sa ostatných.

povedal jeden môj urobiť, pretože sa riskuje, žije. Vtedy

„risk je zisk“ hovorí za vsetko. Tak prečo nezačať riešiť veci spontánnejšie? Prečo sa trochu neodviazať? Každému sa už možno stalo, že až „po“ si uvedomil, že nebyť strachu, všetko mohlo dopadnúť inak, lepšie. Tak prečo si neužiť, pokial' sa to dá? Prečo si ubližovať, keď to ide aj ináč? Viete čo? Čo takto ísť riskovať? Čo takto ísť žiť?...

Radka

Pracujme tak, ako by sme mali žiť naveky.

A žime tak, ako by sme mali zomrieť dnes. Don Bosco

FESTIVAL ANIČKY JURKOVIČOVEJ

Konečne nastal ten deň, na ktorý sme sa my, študenti gymnázia, tak veľmi tešili. Deň, keď sme sa konečne vynorili z tých nudných školských lavíc a tried a snažili sme sa čo najviac zdržať cestu do kultúrneho domu. Pýtate sa, načo sme tam išli? No predsa na festival Aničky Jurkovičovej, ktorý býva každý rok. Išlo o jedno z divadelných predstavení. Konečne sme prišli do kulturáku, nahrnuli sa do hľadiska a túžobne očakávali, kedy sa odhrnie opona a začne sa hra.

A teraz troška z hlavnej dejovej linie:

Predstavenie českých hercov bolo pútavé od začiatku až do konca. Dej bol situovaný do prostredia ruskej roľníckej osady v období nástrah druhej svetovej vojny. Hlavná predstaviteľka menom Marfa sa o seba vedela postarať aj napriek manželovej neprítomnosti.

Prvým spoločníkom sa stal sused Čučkin. No chladný sibírsky vietor zavial do Marfínho príbytku zajatca Václava, ktorý si mysel, že Marfa je vdova. Marfa okamžite zabúda na manžela aj Čučkina. V dome robí poriadky a stará sa aj o seba, aby zapôsobila na Václava. Ale čo čert nechcel,

objavil sa Marfin manžel a ženina gramotnosť, čistý príbytok, učesaný vrkoč sa mu javili ako nanajvýš podozrivé. Keď spoznal Václava, neveril klebetám, že Marfa sa s ním dopúšťa smilstva. Hra sa končí odchodom jeho aj manžela a v Marfinom náručí sa opäť ocitne Čučkin.

Celá táto hra je o tom, že niekedy ľudia uveria skôr klamstvu ako čistej pravde a často klamú, aby vyviazli z problémov.

Vlaďka a Romanka

Topvar Rock Fest 2006

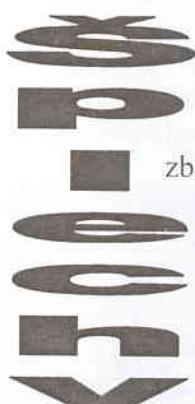
Znova sa blížia prázdniny a tak mi napadá otázka - čo s voľným časom? Čo takto sa ísť po záverečnom skúšaní, písomkách, prípadne maturitách odreagovať na nejaký koncert alebo ešte lepšie na festival? Jeden z tých kvalitných sa uskutoční takpovediac za humnami a to už v deň odovzdávania vysvedčenia. Tak, dúfam, že 30. júna sa väčšina z nás stretne v útrobách gymnázia s batohmi na pleciach obsahujúcimi stravu na tri dni, so stanom v pravej ruke a so „spacákom“ v ruke ľavej a spoločne vyrazíme na Zelenú vodu, kde zakotvíme na Topvar Rock Fest-e, uskutoční sa v prvý júlový víkend (30.6. – 2.7. 2006) na Zelenej vode. Festival sa koná už po tretíkrát, avšak prvý raz trvá od piatkového poobedia až do pondelňajšieho rána. To znamená, že sa môžeme tešiť na skutočne veľké množstvo muziky, z ktorej si každý určite vyberie. V piatok svoje umenie predvedú Arzen, Metropolis, Support Lesbiens, Grexabat, Cadavers, Konflikt ... Hlavnými lákadlami prvého dňa Topvar Rock Festu sú dve hudobné zoskupenia z Ameriky. Zo Seattlu pochádzajúci ALICE IN CHAINS hrajúci kvalitný grunge a americká nu-metalová kapela KORN, ktorá na Slovensku bude mať svoju premiéru. V ďalší deň sa predstavia P.S., Forrest Jump, Živý plot, Cliché, Kryštof, Družina, Clou ... Na pódiu sa objaví aj žilinská formácia HT, ktorá

koncertuje po 4,5 roku. Headlinermi sobotného večera sú LINEA 77 - temperamentní Taliani hrajúci spleť hudobných štýlov, akými sú, napríklad metal, hard core alebo emo core a jedna z najlepších britských speváčok posledného desaťročia SKIN, bývala frontwoman kapely SKUNK ANASIE. V ostatný deň krv v žilách všetkých prítomných rozprúdila Polemic, Peha, Carpediem, Doga, Chinaski, Kabát, Queenmania, Kiss Forever Band ... Hviezdami nedeľného večera budú MAXIMO PARK a FUN LOVIN' CRIMANALS. Zatial čo prví menovaní pochádzajú z anglického New Castlu a hrajú pop, u americkej skupiny FUN LOVIN' CRIMANALS si na svoje prídu priaznivei rocku.

Organizátori mysleli aj na fanúšikov inej hudby, než akou sa prezentujú vyššie uvedení interpreti, a tak sa na B stage predvedie množstvo známych i menej známych, slovenských i zahraničných hudobníkov. Sú to, napríklad Rytmus z Kontrafaktu, Tina, Amo, Vec DJ, Lavagance, The Bridge, Puding Pani Elvisovej, Indy Which, Nicolette, Rulers Of The Planet Earth, Automata, Dubioza Kolektiv, One Self feat DJ Vadim Yawah Bravo, Blurred 13 ...

P.S. Keď sa večer budete balíť, nezabudnite si obal na vysvedčenie! Bez neho vám totiž ten papier, kvôli ktorému ste tu rok drali lavice a likvidovali nervy sebe aj profesorom, nedajú...

Majka

P: Ty si bol normálny človek, len teraz si sa zbastarčil!

P: Ty nie si lotor kokosový, ale len lotor!

P: No ja neviem, ty si v norme?

P: Ty sed' ako človek, lebo sa opieraš jak Gadžo!

P: Tak tento týždeň sa vidíme naposledy.

Š: Pán profesor, ja som Vás mal tak rád...

P: Dámy a páni, dovoľte, aby som vyskúšal tohto seňora...

P: Toto je nefunkčné? (PC)

Š: Tvári sa to tak...

P: Stretol som Vášho otca. Pýta sa ma: „Dúfam, že neučíš môjho syna!“ A ja: „Neviem, ale učím tu nejakých divných...“

P: Upozorňujem vzadu, že mám nabité!

po 2 minútach...

P: Ja si môžem nabit' znova, mladý muž!

P: Ako to budeme riešiť? Takto?

A sakra...

P: Dúfam, že sa dnes prihlásia iba tí pekní ľudia, aby bola

aspoň radosť na vás pozerať. Och, ako veľa ľudí si práve teraz myslí, že je škaredých...

P: Asi dám zatknut' týždenníkov!

P: Kto má tento týždeň labáky?

Š1: My!

P: A kto je my?

Š2: Ja!!!

P: Furt melete tými svojimi pántami!

P: Prestaň sa hrať s tými guličkami, si jak malý chalan!

Š1: Kto?

Š2: No kto asi, Milan...

P: Ja som jak detektív Klubíčko!

P: Včera som na vás myslela, ale nepodarilo sa mi to!

P: Toto bol úplný deficit.

P: Predstaviteľ hudby v klasicizme?

Š: Pavol Habera.

P: Slovenská republika vznikla, keď ešte kakali do plienok.

P: Od čoho je odvodené slovo kuchyňa?

Š: Od slova kuchiŤ!!!

P: Na 1000 mužov pripadá 1010 žien.

Š: To musel byť teda riadny grupáč.

P: Miša, čo si nedovidíš cez prsia do knihy??

P: Kto ja autorom Mohyly na Bradle?

Š: Štefánik!

P: Nemusím sa vždy pozerať na toho, s kým sa bavím!!!

P: Pozeráš na mňa ako Vietnamesec v tráve!!

Š: Kálnica city.

Š: Bodka pri Kreščaku... (namiesto bitka)

Š: Nemeckého kráľa volia surfisti.

P: Je pod zákonom, že každý víkend začne pršať.

P: ...z účtu na účtu...

P: Zrážky sa vsiaknu do vody.

P: Hlbiny sa vyznačujú hlbšie.

P: Súperia s pitnou vodou, ale aj s inou.

P: Je 9. novembra, o 3 týždne január.

P: Ľudia sa utopili a zmietlo ich z mapy.

P: Na našom meste sú povrchové vedy (vody).

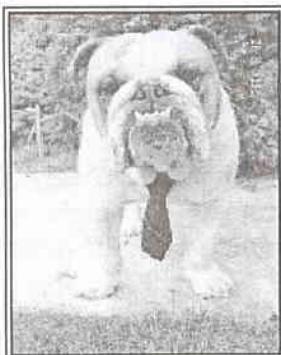
P: Keď sa pojedeme kúpať do Gangy, tak sa začneme topiť a zachrání nás helikoptéra.

P: ...Šrilanka...

Š: Ja som 1 týždeň bez televízora, lebo tam mám napísané bez TV!

P: Kde bude stred kružnice? Tu, tu, tu?

Š: Obsadené!

Š: Išiel som na bicykli a vták sa zamotal do kolesa.	P: Čoby koláče, fláška! P: Ja ti dám!!! P: Retiazku odlož, čo si od frajera dostala. Š: To som si kúpila sama! P: Vidíš, jak si na tom úboho. P: V lete sa hrošíť v jazierku.	P: Prasa, prasat'...zmeny stavu prasat'a. P: Množné číslo od mamy? Š: Lesby. P: Zrazu spadol strech zo strechy. Š: Sneh!
P: Romanka bude mať narodeniny. Š: Nô, budem. P: Budú koláče.	P: Videli ste kameňolom? Niekto to tam ohrýzol a už to tak zostane.	Š: Snaží sa mu predat' kravu, ktorej odpílil nohy...teda rohy!

Ftipkáreň

- Jean!
- Áno, pane?
- Má citrón perie?
- Nie, pane.
- Tak som si vytlačil do čaju kanárika!

Poznáme tri druhy žien:

- inteligentné
- krásne
- prevažná väčšina

5-ročný Janko sa pýta rovnako starej Marienky:

- Marienka vydáš sa za mňa?
- A dokážeš užiť ženu s piatimi bábikami?

Prečo sa blondínka plazí po supermarketu?
Hľadá nízke ceny.

Žena stojí pred zrkadlom a vrvá mu:

- Zrkadlo, zrkadlo, povedz mi, kto je na svete najkrajší!
- A začne sa pred ním nakrúcať. Zrkadlo odpovie rázne:
- Odstúp - nevidím!

Priemerný plat Američana je 6000 dolárov. Za stravu, nájomné, elektrinu, plyn a vodu, kultúru, benzín a ostatné nevyhnutné náklady vydá mesačne približne 4000 dolárov. Čo urobí s tými 2 000 dolármami, o to sa vláda nestará. Priemerný plat Nemca je 4000 mariek. Za stravu, nájomné, elektrinu, plyn a vodu, kultúru, benzín a ostatné

nevyhnutné náklady vydá mesačne približne 2500 mariek. Čo urobí s tými 1500 markami, o to sa vláda nestará. Priemerný plat Slováka je 9000 korún. Za stravu, nájomné, elektrinu, plyn a vodu, kultúru, benzín a ostatné nevyhnutné náklady vydá mesačne približne 11000 korún. Kde zoberie tých 2 000 korún, o to sa vláda nestará.

Viete, prečo chodia policajti vždy vo dvojici?
Lebo jeden nikdy nievie.

Prečo je rozvod taký drahý?
Lebo stojí za to!

Auto prechádza úsekom husto zaplneným dopravnými značkami a zrazu ho zastaví skupina policajtov v slávostných uniformách:

- Pán vodič, práve ste úspešne absolvovali nás skúšobný úsek. Získali ste prémium päťtisíc korún.
- Zo srdca vám d'akujem, ale keby som mal vodičák, to by ste niečo videli! Vedľa sediaca žena sa snaží zachrániť situáciu:
- Neverte mu, vždy tára, ked' si trochu vypije! Ked' svokra na zadnom sedadle zbadá mračiace sa tváre policajtov, mravokárne káže:
- Ja som vám vravela, aby ste nechodili s ukradnutým autom do mesta!

Aký je rozdiel medzi Beatles a Michaelom Jacksonom?
Beatles sa už rozpadli!

Riešenie konfliktov

1. Tvoj najlepší kamarát ti vynadal pred celou triedou za to, že sa dozvedel posledný o tom, že chystáš veľkú oslavu svojich narodenín...

- A) Hráš urazneného a tri dni sa s ním vôbec nebavíš. (1 bod)
- B) Povieš mu medzi štyrmi očami, že ťa to mrzí a požiadaš ho, aby také veci nabudúce nepretriasal verejne. (2 body)
- C) Povieš pred všetkými, že ťa to mrzí, ale že zabudnúť občas môže každý. (3 body)

2. V triede vznikol spor, či mať stužkovú v hoteli, ktorý je v centre mesta, alebo v lacnejšom motorereste, kde je lepšie prostredie, ale vzniknú problémy s dopravou...

- A) Povieš, že ti je to vlastne jedno a nech sa ostatní dohodnú. (1 bod)
- B) Prikloniš sa na stranu, ktorá je pre teba momentálne výhodnejšia. (2 body)
- C) Navrhneš všetkým, aby ste sa pokúsili hľadať kompromisné riešenie, napríklad, že to bude v motorereste a zabezpečíte dopravu špeciálnym autobusom. (3 body)

3. V piatok na obed si sa dozvedel, že tvoj najlepší kamarát ťa ohovára za chrbotom...

- A) Prestaneš s ním komunikovať a začneš ho ignorovať. (1 bod)

- B) Necháš si to cez víkend prejsť hlavou a potom sa rozhodneš, čo urobiš. (2 body)
- C) Povieš, že nerozumieš jeho správaniu a opýtaš sa ho, čo sa vlastne stalo. (3 body)

4. Tvoj dobrý kamarát začne chodiť s tvojou doterajšou priateľkou...

- A) Prestaneš s ním komunikovať a čakáš na príležitosť, kedy sa mu budeš môcť nejak pomstít. (1 bod)
- B) Povieš svojej doterajšej priateľke, že ťa to mrzí a že budeš rád, keď sa k tebe vráti. (2 body)
- C) Povieš mu otvorene, že ťa to zranilo a zaželaš mu, aby s ňou mal pekný vzťah. (3 body)

Vyhodnotenie:

4-6 bodov: Často sa ti nedarí riešiť konflikty tak, aby si bol spokojný nielen ty, ale aj ľudia, s ktorými si sa dostal do sporu.

7-9 bodov: Niekedy sa ti podarí nájsť dobrý kompromis a niekedy nie. Si však na dobrej ceste k tomu, aby si konflikty vedel riešiť stále lepšie a lepšie.

10-12 bodov: Konflikty, ktoré ti život prináša, celkom dobre zvládaš, aj keď to pre teba nie je vždy jednoduché.

Viete, že...

...pani prof. Zicháčková sa vydala a čaká bábätko? (ale nechce prezradíť či dievčatko alebo chlapca?)

...svoje meno sa rozhodla zmeniť aj pani prof. Ševčíková?

...sa šepká, že aj p. prof. Bradáčovi zaznejú svadobné zvony?

...je už koniec školského roka a na známkach už nič nezmeníme?

...sa chystáme na školské výlety? (podaktori ich už majú za sebou)

...do školy nastupujeme 4. septembra?

...sa tešíme na prázdniny, brigády, ale i na ničnerobenie?

...sme vydali až tri čísla Slova v priebehu tohto školského roka?

...GMRŠ organizuje Olympiadu?

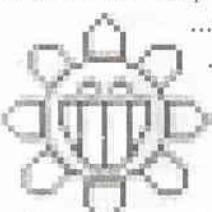
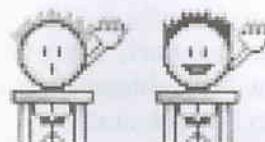
...na našej škole prebiehalo bodovanie tried - prezúvanie, nástenka, čistota tabule?

...sa s nami rozlúčili 4.A, 4.B, 4.C, 4.D, 4.E aj OKTÁVA?

...nás čaká prírastok = noví prváci a PRÍMANIA? (asi netušia, čo sú imatrikulačky)

...sme budúca inteligencia? ☺ ☺ ☺ niektorí ☺ ☺ ☺

...si máte kupovať naše skvelé Slovo, pretože zaujíma vejsí časopis neexistuje???

Už to klope na dvere...

Teplé lúče slnka pohládzajú mi tvár...
Juj, ako nám je dobre v tom okne
na tom slnku!!! No len sa mňa
nepozerajte, milí gymnaziisti, to nie
som ja, čo by najradšej ležkala celé hodinky na
slniečku ☺ (samořejme, klamem, ved' tam dokážem
stráviť aj celé dni).

Dôležitá je skutočnosť, že konečne nám skončili dni plné dažďa (pokiaľ neprídu letné povodne ☺) a my sa už skutočne len snažíme vycísiť lavice od obrázkov veľkých „megahviezd“ ako Brad Pitt a pod., tešíme sa na vysvedčenie. Pravdepodobné je, že okrem tried ako príma a tercia nebude mať nikto veľkú radosť, ale čo už...

A potom sa nám začnú chvíle plné voľna, možno aj pod heslom „be free“. Stany, teplo, pohoda, klídek, tabáček. ☺

Väčšina našej gympláckej komunity sa už prvy víkend stretne na Zelenej vode, kde sa vybláznia mnohí rocku (a iných hudobných štýlov) chtiví, ale ostatní si prídu na svoje ešte počas celého leta.... Alebo žeby sa to dalo aj na

Malte, či podobných ostrovoch, kde sa toľko z nás každý rok poberá na dovolenku, či jazykové kurzy? Začala som asi o niečom celkom inom, ale veď každý z nás si už v tieto týždne plné pohody predstaví len to voľno, takže načo vás zatážovať zbytočným umeleckými opismi leta, ktoré sa aj tak mnohí tak posnažia prikrášliť si až tak, že v septembri možno nenájdú tú správnu školu! Každý podľa svojho gusta, ako sa vraví!

Všetkým vám prajem krásne leto, aby ste si oddýchli, tretiaci sa už „našprtali“ na maturity, aby mali pokoj celý rok a aby nám vždy slnko svietilo a možno by nás aj mohlo konečne mohlo osvetiť (teda aspoň mňa ☺).

KRÁSNE LETO!

Jedna milá paní profesorka, ktorá sa k nám teraz vrátila, nám raz povedala, „Bud rád, že slnko svieti“, takže budte aj vy radi a užívajte si prázdniny, sú na to iba dva mesiace ☺.

Ad'a

Dívam sa do tvojich očí

Dívam sa do tvojich očí...

Sú ľadové, bezduché, tvrdé. Plné
nenávisti a žiaľu...

Som z toho smutný. Som
smutný viac, ako si vieť
predstaviť. Tento smútok ma
zožiera a zvnútra trhá na kusy...

Vstanem. Otvorím dvere. Idem
von. Musím. Medzi 4 stenami sa
nedá vydržať.

To väzenie, v ktorom TY
zostávaš. Ja dúfam.

ZOSTAŇ TAM!!!

Zamykám. Nikam nepôjdeš.
Nesmieš vyjst!

Schádzam dole, schod po
schode, a ďalší, a ďalší...

Ostala si tam, nie si so mnou.

Huráá. Som šťastný, po prvýkrát

po dlhej dobe som šťastný a
voľný. Už ma nebavilo nerobiť
nič iné ako byť s tebou v
jednej...

Zbavil som sa Ťa. Si pre mňa
vzduch. Vlastne ani nie si.

Úsmev, ľahučký úsmev,
ľahulinký úsmev usadil sa na
mojej tvári. Sveti slnko, stromy
sa zelenajú viac ako inokedy.
Všetko je inakšie, krajsie, lepšie
a zmysluplniešie.
Som rád...

cez ňu TY.

Zase...

Zomrieéém!!! Prečo? Prečo si sa
vrátila? Nechcem Ťa tam,
vypadni odtiaľ!

Počuješ?!?! CHOĎ preč!

To hovoríš mne? arogantne,
povýsenecky na mňa zazrie.

Neodídem. Neboj sa. Zostanem
s tebou. Potrebuješ ma. Miluješ
ma i nenávidíš zároveň. To je
milé...

Prosím chod' PREČ,
nepotrebujem Ťa, nechcem.
NIÉÉÉÉÉ!!!

NEODÍDEM A TY TO VIEŠ!

ZOSTANEM A ZOMRIEŠ!

„Ja“

17

Niekedy strácame rozum pre lásku, inokedy lásku pre rozum.

Správanie nás všetkých...

Už dlhšie si všímam, že to, čo MY robíme starým ľuďom, je neslušnosť najhrubšieho zrna.

Využívame, zneužívame, neuznávame, zatracujeme, zastrašujeme, nepodporujeme, vlastne zabijame!!!

Podnet na túto akože kritiku (vlastne si len vylievam zlost' na Vás všetkých za vašu ľahostajnosť...) som dostał v jednu sobotu, keď som s mojou babkou a otcom bol v nejakom big-super-hyper-a-neviem-čo-všetko markete niekde v TN...

V prvom momente šok! Videl som tú vraždu pôžitku z nakupovania, vyberania tovaru, hádania sa s rodinou o tovare a podobne. Bolo to hlúpe naháňanie za "najlacnejšími v meste" a boj o každý banán či zemiak, či mandarínku... Toľko

ľudí na tak malom mieste. Úplne ma to znechutilo...

Ale to najhoršie sklamanie prišlo, až keď som sa pozrel do zvráskavenej tváre postarších ľudí. Zračil som hroznú ľútost' nad týmto svetom, rozhorčenie nad nezáujmom a smútok...

Ľudia, ktorí pre túto krajinu a pre nás všetkých urobili všetko, čo bolo v ich silách. Vybudovali aké-také zázemie pre nás a vlastne nám dali tvár, tvár našej krajine i zmysel nášmu životu :

"Pokračovať v ich diele, zveľaďovať, rešpektovať a vytvárať..."

Pre tých ľudí sa musí začať niečo robiť, nesmú sa bráť ako nepotrebný prívesok štátu a jeho občanov, ktorým de facto dávame naše zarobené neba...

peniaze... :(Pardon VAŠE zarobené 'ukradnuté' peniaze). A nestacha im len N/Vaše peniaze, potrebujú náš rešpekt a ochotu pomôcť, ak o to, samozrejme, požiadajú, potrebujú našu slušnosť a tiež vediet', že niekto sú a nie len závažie, ktoré keď uvoľníme, vyletíme do luxusného neba...

Ludí, ktorých som videl, by som si vedel úplne usmiatych predstaviť v kruhu svojich blízkych v kresle, pozorujúc svoje vnúčatká, či pri fajke a dobrej knihe a nie sa naháňať po marketoch a odkladať každé drobné, čo nájdú na ulici, hádať sa s ľuďmi, ktorí ich berú ako prítáž, vysedávať pred pseudopribehmi o láske

(telenovely) a nadávať na vládu, ktorá ich zatracuje a ničí ich život...

Apelujem na Vás všetkých, zamyslite sa, nič viac, len sa zamyslite nad svojimi činmi a rozhodnutiami...

"Love, Peace and Empathy"
Kurt D. Cobain

„Ja“

Láska je...

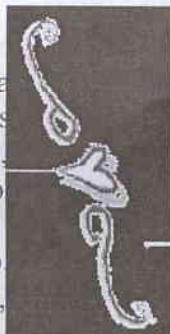
Láska je veselý pláč,
láska je smutný úsmev,
láska je veľký hráč,
láska je tichý spev.

Láska je suchá voda,
láska je mokrá púšť,
láska to nie je vada,
láska je v srdciach spúšť.

Láska je nová história
láska je stará budúcnosť
láska je tvoja a moja
láska je krásna nevinno

Láska je zelené nebo
láska je modrá tráva,
láska je kúsok teba,
láska tá v nás pretrváva.

Mia

Doháňa nás múdrost', ale my sme rýchlejší.

18

ЧОДОВИХ МОМЕНТІВ

І ВЕСОЛІ

"Školský poriadok"

1. Študent chodí do školy preto, aby si odpočinul.
2. Do školy chodí, kedy chce.
3. Ak vstúpi do triedy riaditeľ, alebo iná osoba, pozdraví študent ľahkým kývnutím hlavy a zloží nohy z lavice.
4. Z triedy odchádza študent ľubovoľne.
5. Pri vyučovaní leží na lavici, ak náhodou nehrá karty.
6. Ak nie je študent spokojný s výsledkami a známkou, dá to najavo hlasitými výkrikmi.
7. V žiadnom prípade nehvízda na prsty, aby nezobudil spiacich spolužiakov.
8. Osoby, ktoré stretne na chodbách, pozdraví hlasitým "Čau".
9. Študent sa zásadne neprezúva.
10. Ak je študent podráždený, upozorní predsedu triedy včas učiteľa, aby žiaka ďalej nedráždil.
11. Študent ignoruje učiteľa, ale nemláti ho. Ak
- áno, tak nie do hlavy.
12. Študent je disciplinovaný voči spolužiakom. Kúpi pivo, keď je rad na ňom.
13. Ak je študent opitý, nerozptyluje učiteľa svojím táraním a ide sa domov vyspať.
14. Študent prichádza do školy s úsmevom a krabičkou cigaret vo vrecku.
15. Pri písomkách opisuje z ľaháka alebo od spolužiakov.
16. Cez prestávku sa vetrajú zafajčené učebne a služba ide po pivo.
17. Študenti sa pri vyučovaní nebozkávajú, na to sú prestávky a šatne.
18. Ak je študent nespokojný so správaním učiteľa, stáže sa u riaditeľa školy, ktorý je povinný dotočného potrestať krátením premií.
19. Na konci školského roku podávajú profesori študentom za výdrž.
20. Potom si študenti rozoberú školu.

☺ V žiadnom prípade neberte tento

školský poriadok vážne☺!!!

GO TEAM!

Ešte dnes, teraz hned'...

...urovnaj **hádku**!

...oceň každého, bud'
láskový, bud' **jemný**!

...vyslov ju **ešte raz**
a **znova**...

...vyhľadaj **zabudnutého**
priateľa!

...smej sa trocha viac!

a **pocítis**,

...dodaj **odvahu** mladosti!

...vyjadri svoju **vdăčnosť**!

že si **najšťastnejší**
človekom

...daj vľúdnú **odpoved'**

...maj **radosť** z krásy a kúzla
Zeme!

na tejto **planéte** plnej
zázrakov...

...ospravedlň sa, ak si sa
pomýlil!

...vyslov svoju **lásku**, vyslov
ju znova!

...pokús sa **pochopit'**

Pokračovanie v septembri - priatelia:)!

